

Το ημερολόγιο του Πολύφημου

Πρώτη μέρα

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Σήμερα η μέρα μου ήταν πολύ ωραία , όταν ξύπνησα από τον βαθύ μου ύπνο μετακίνησα τον βράχο που έφραζε τη σπηλιά μου και έβγαλα έξω τα γιδοπρόβατά μου να βοσκήσουν όπως κάνω κάθε πρωί .

Εγώ εν τω μεταξύ πήγα να μαζέψω ξύλα που είναι χρήσιμα για τον δείπνο μου. Έπειτα πήγα να επιτηρήσω τα γιδοπρόβατά μου που τα είχα αφήσει μόνα τους πολύ ώρα. Μετά από λίγο επέστρεψα με το κοπάδι μου στη σπηλιά και μόλις έφτασα πέταξα στη μέση της σπηλιάς τα ξύλα και άρχισα το κουραστικό και πολύωρο άρμεγμα του κοπαδιού μου. Το μισό γάλα το έκανα τυρί και το άλλο μισό το άφησα όπως ήταν για να το πίνω . Αφού τελείωσα τις δουλειές μου όσο πιο γρήγορα μπορούσα, άναψα φωτιά και κοίταξα τους ξένους που μπήκαν απρόσκλητοι μέσα στην σπηλιά μου.

Τους ρώτησα από περιέργεια ποιοι είναι και τι κάνουν εδώ . Επίσης τους ρώτησα εάν είναι έμποροι ή περιπλανιούνται στη θάλασσα, όπως κάνουν οι πειρατές. Ένας από αυτούς αποκρίθηκε και μου είπε ότι είναι Αχαιοί που επιστρέφουν από την Τροία χτυπημένοι από κάθε λογής ανέμους και πανίσχυρες τρικυμίες. Επιπρόσθετα, μου ζήτησε να τους φιλοξενήσω ισχυριζόμενος ότι οι ικέτες προστατεύονται από τον Δία. Όμως εμένα δεν με ενδιαφέρει καθόλου τι λέει ή τι κάνει ο Δίας διότι είμαι ένας Κύκλωπας και εμείς οι Κύκλωπες είμαστε πολύ πιο δυνατοί από τους θεούς. Επιπλέον τον ρώτησα που είναι το πλοίο τους, επειδή μπορεί μέσα να είχε τις προμήθειες τους ή άλλα ενδιαφέροντα πράγματα που μπορούν να μου χρησιμεύσουν. Δυστυχώς, το καράβι τους το συνέτριψε ο πατέρας μου, ο Ποσειδώνας, όπως μου είπε.

Είχε αρχίσει να βραδιάζει και πεινούσα πολύ, οπότε αρπάζω δυο ανθρώπους τους τρώω και πίνω γάλα, ενώ οι υπόλοιποι θρηνούσαν και προσεύχονταν στον Δία. Έτσι χορτασμένος όπως ήμουνα βυθίστηκα σε ύπνο γλυκό.

Δεύτερη μέρα

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Σήμερα με το που ξύπνησα άναψα φωτιά και άρχισα να αρμέγω τα γιδοπρόβατα μου. Έπειτα έφαγα δύο ανθρώπους για πρωινό και έβγαλα το κοπάδι για βοσκή φροντίζοντας να κλείσω την είσοδο της σπηλιάς με τον βράχο για να μην ξεφύγουν οι άνθρωποι.

Ήμουν πολύ ώρα έξω και αναρωτιόμουν τι να συμβαίνει μέσα στη σπηλιά, γιατί υπήρχε περίπτωση οι άνθρωποι να προετοιμάζαν κάποιο δόλιο σχέδιο για να με εκδικηθούν που έφαγα τους συντρόφους τους, όπως έλεγε μια παλιά προφητεία. Ωστόσο, δεν ανησυχώ.... Εγώ είμαι τεράστιος και πιο δυνατός από θεό οπότε δεν κινδυνεύω. Αυτά συλλογίζόμουν ώσπου βράδιασε και έπρεπε να επιστρέψω στη σπηλιά μου. Όταν έφτασα, μετακίνησα τον βράχο και έβαλα μέσα το κοπάδι. Ύστερα έφαγα άλλους δύο ανθρώπους και τότε έρχεται εκείνος ο ξένος που μου είχε ζητήσει φιλοξενία και μου προσφέρει μία γαβάθα μαύρο κρασί. Με δέλεασε! Ήθελα να δοκιμάσω το κρασί του....διψούσα τόσο πολύ! Μόλις το ήπια εντυπωσιάστηκα και του ζήτησα και δεύτερη γαβάθα και του είπα πως αν μου δώσει και τρίτη και μου πει το όνομα του θα του δώσω ένα φιλόξενο δώρο.....

Τότε, πριν προλάβω να τελειώσω τη φράση μου, προσέφερε την τρίτη γαβάθα και μου είπε πως ονομαζόταν «Κανένας»! Μου φάνηκε παράξενο το όνομά του.... Δεν είχα ξανακούσει κάποιο παρόμοιο όνομα. Παρόλα αυτά, συνέχισα να τον χλευάζω και γελώντας του είπα περιπαικτικά πώς το φιλόξενό μου δώρο ήταν ότι αυτόν θα τον φάω τελευταίο!

Ύστερα έπεσα σε βαθύ ύπνο μεθυσμένος από το πολύ κρασί αλλά χαρούμενος επειδή γεύτηκα ένα τόσο ωραίο ποτό. Καθώς κοιμόμουν νιώθω ξαφνικά ένα τρομερό πόνο στο μάτι μου..... ουρλιάζω από τους φρικτούς πόνους και δεν μπορώ να αντιδράσω, γιατί

έχω παραλύσει ολόκληρος.....Νιώθω το κεφάλι μου να φλέγεται.... Είμαι σίγουρος ότι ο μαύρος Άδης με καλεί κοντά του.....Παραλυμένος από τον πόνο και τον φόβο κάνω αρκετή ώρα να συνέλθω....προσπαθώ να ανοίξω το ένα και μοναδικό μου μάτι... Μάταια! Δεν μπορώ να δω τίποτα. Με τύφλωσαν!

Αμέσως φωνάζω, ουρλιάζω, καλώντας τους άλλους Κύκλωπες. Εκείνοι έρχονται αμέσως και με αγωνία, συγκεντρωμένοι έξω από τη σπηλιά, με ρωτούν τι έγινε. Εγώ, ο ανόητος, αποκρίνομαι λέγοντας τους ότι με τύφλωσε ο «Κανέννας»! Οι Κύκλωπες μου απαντούν: «αν είσαι μόνος σου, ποιος σε τύφλωσε;» και έφυγαν, νομίζοντας ότι έχω χάσει τα λογικά μου.....

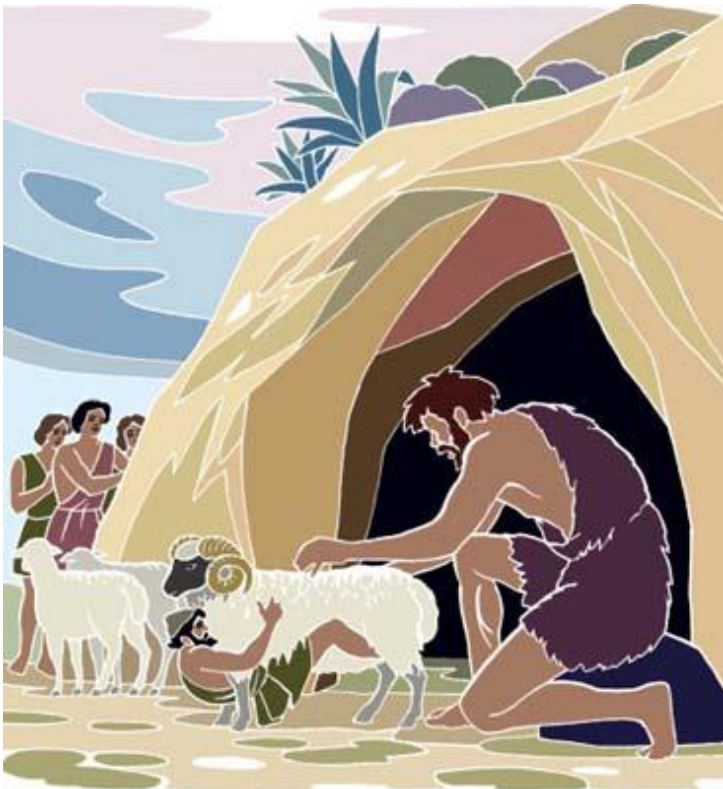
Τρίτη μέρα

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Είμαι τυφλός εξαιτίας του «Κανένα»! Ωστόσο, ακόμα κι έτσι μπορώ να κάνω κουμάντο στο κοπάδι μου και να το βγάζω έξω για βοσκή. Δεν πρέπει, όμως, σε καμία περίπτωση να μου ξεφύγει αυτός ο αδιάντροπος που με τύφλωσε... Η οργή μου είναι μεγάλη...

Όταν μετακίνησα τον βράχο που έφραζε την είσοδο για να βγάλω τα ζώα για βοσκή τα ψηλαφούσα ένα-ένα ώστε να αντιληφθώ τους ανθρώπους και να τους εμποδίσω εάν επιχειρήσουν να φύγουν. Περιέργως, όμως, κανένας απ' αυτούς δεν προσπάθησε να ξεφύγει.... Υποθέτω πως θα φοβήθηκαν την οργή μου. Αυτό που μου έκανε μεγαλύτερη εντύπωση ήταν ότι ο κριός μου ο μπροστάρης έφυγε τελευταίος απ' το μαντρί, διότι εκείνος συνήθιζε να πηγαίνει πρώτος για βοσκή και να γυρνάει πρώτος στο μαντρί, όταν βράδιαζε.

Ξαφνικά ακούω μία φωνή να με καλεί και να μου λέει πως άξιζα να τυφλωθώ, επειδή έφαγα εκείνους τους ανθρώπους που ήρθαν στη σπηλιά μου για να τους φιλοξενήσω. Λες να είναι κάποιος θεός που μου μιλάει; Διέπραξα ύβρη, το ξέρω, επειδή δε σεβάστηκα τους ξένους και μάλιστα, όχι μόνο δεν τους φιλοξένησα, αλλά τους οδήγησα στον χαμό τρώγοντάς τους....

Αυτό με εξόργισε πολύ και αρπάζω έναν τεράστιο βράχο και τον πετάω προς τα εκεί που άκουγα τη φωνή. Φαίνεται ότι δεν πέτυχα τον στόχο, γιατί ξανάκουσα τη φωνή εκείνου να μου λέει ότι αν κάποιος με ρωτήσει ποιος με τύφλωσε να του απαντήσω ότι ο Οδυσσεύς ο πορθητής, ο γιος του Λαέρτη που έχει το σπιτικό του στην Ιθάκη το έκανε. Τότε

συνειδητοποίησα ότι τα παλιά μαντεύματα αληθεύουν, καθώς έλεγαν πως θα χάσω το φως μου από κάποιο Οδυσσέα. Έπειτα του αποκρίνομαι και του λέω πως είμαι γιος του Ποσειδώνα, ο οποίος μπορεί να μου γιατρέψει το μάτι και από αυτόν θα γυρέψω την επιστροφή του. Αμέσως απαντάει λέγοντας ότι μακάρι να μπορούσε να με στείλει στον Κάτω Κόσμο τυφλό, διότι το μάτι μου κανέναν δεν μπορεί να το γιατρέψει. Αυτό με πρόσβαλε πάρα πολύ γι' αυτό προσευχήθηκα στον πατέρα μου, τον παντοδύναμο Ποσειδώνα, να μη γυρίσει ποτέ στην πατρίδα του και αν είναι γραφτό του να γυρίσει, να γυρίσει αργά, χάνοντας πρώτα όλους τους συντρόφους πάνω σε ξενικό καράβι και στην πατρίδα του να τον βρουν καινούριες συμφορές.

Μετά τον λόγο μου αυτόν πιθανόν να απομακρύνθηκε ο Οδυσσέας αρκετά με το πλήρωμα του, επειδή δεν ξανάκουσα τη φωνή του....

Πιστεύω πως η κατάρα μου θα εισακουστεί και θα βασανιστεί πολύ ο πολύπαθος Οδυσσέας! Αυτό του αξίζει να πάθει, αφού με βύθισε σε τέτοια συμφορά και μου τύφλωσε το μοναδικό μου μάτι. Απέδειξε πως η σωματική δύναμη είναι υποδεέστερη από τη δύναμη του μυαλού! Εγώ, ο παντοδύναμος Κύκλωπας Πολύφημος, έγινα περίγελος και ταπεινώθηκα οικτρά!

Ας είναι καταραμένος!

Παντοδύναμε Δία, πατέρα θνητών και αθανάτων, σε ικετεύω, με τη βοήθεια του πατέρα μου του Ποσειδώνα, να πραγματοποιήσεις την επιθυμία μου...

